

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Tos/17/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120010616
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8120010616.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Mariána Mačuru a JUDr. Evy Pirkovskej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 07.07.2020 v Prešove takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 1PP/36/2020 zo dňa 04.06.2020.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 1PP/36/2020 zo dňa 04.06.2020 bol odsúdený V. W. podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Tr. zákona podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/103/2015 zo dňa 08.09.2015 vo výmere 3 rokov a trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 1T/57/2013 zo dňa 21.08.2013 vo výmere 3 rokov v spojení s uznesením o neosvedčení sa v skúšobnej dobe Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 1T/57/2013 zo dňa 15.12.2015. Podľa § 68 ods. 2 Tr. zákona mu bola určená skúšobná doba v trvaní 36 mesiacov a súčasne mu bol nariadený probačný dohľad nad odsúdeným na 24 mesiacov. Taktiež mu bolo podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona v spojení s § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zákona uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť okresný prokurátor, ktorú dodatočne odôvodnil tým, že odsúdenému už raz bola daná možnosť preukázať, že bude viesť riadny život, avšak dôveru nevyužil a dopustil sa v skúšobnej dobe spáchania trestnej činnosti, ktorá bola dôvodom na nariadenie výkonu trestu. Mal za to, že súd nedostatočne nezohľadnil pri zhodnocovaní, či od neho možno v budúcnosti očakávať, že povedie riadny život a jeho skoršie odsúdenia pre druhovo rovnakú trestnú činnosť, najmä keď ho od páchania rovnakej drogovej trestnej činnosti neodradila ani hrozba výkonu trestu odňatia slobody v prípade jeho premeny. Vzhľadom na uvedené považoval správanie odsúdeného vo výkone trestu ako účelové a ako výsledok prispôsobenia sa podmienkam vo výkone trestu, s cieľom bezproblémového priebehu trestu, a preto navrhol, aby krajský súd sťažnosťou napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a súčasne zamietol žiadosť odsúdeného o podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Na podklade takto riadne a včas podanej sťažnosti okresným prokurátorom, ako osobou na to oprávnenou, krajský súd v zmysle § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť nie je dôvodná.

V prvom rade krajský súd preskúmaval postup konajúceho súdu, či tento netrpí takými podstatnými chybami, v dôsledku ktorých by bolo nevyhnutné napadnuté uznesenie zrušiť. Zistil pri tom, že konajúci súd postupoval podľa procesného predpisu, keď pred rozhodnutím o žiadosti odsúdeného o

podmienečné prepustenie tohto vypočul k argumentácii svedčiacej pre vyhovenie jeho žiadosti, pričom odsúdený mal možnosť sa vyjadriť aj k dôkazom vykonaným na verejnom zasadnutí.

Následne sťažnostný súd posudzoval, či napadnutý výrok sťažovateľom je vecne správnym a zodpovedá zákonu. Vychádzal pritom z obsahu vykonaných dôkazov, ako aj z dôvodov napadnutého uznesenia, z ktorých plynie, že okresný súd vyhovel žiadosti odsúdeného o jeho podmienečné prepustenie, pretože mal za to, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie, a možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Okresný súd obsahovo vyčerpávajúcou argumentáciou v súlade so zásadou ustanovenou v § 2 ods. 12 Tr. poriadku podrobne odôvodnil svoje rozhodnutie, z neho je zrejmé, aké skutočnosti považoval za dokázané, o aké dôkazy opieral svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkaznej situácie a aké právne úvahy ho viedli k rozhodnutiu. Preto sa sťažnostný súd stotožnil v celom rozsahu s dôvodmi napadnutého rozhodnutia a na ne v plnej miere poukazuje.

Uplatňované sťažnostné námietky so zreteľom na záver, že napadnuté uznesenie je zákonné, považuje krajský súd za nedôvodné. Formálne podmienky sťažovateľ nenamietal, tieto boli splnené. Materiálne podmienky namietal sťažovateľ zrejme v rozsahu otázky polepšenia, keď spochybňuje chovanie odsúdeného do takej miery, že jeho správanie vo výkone trestu vyhodnotil ako účelové a ako výsledok prispôsobenia sa podmienkam vo výkone trestu s cieľom bezproblémového priebehu trestu. V tejto súvislosti sťažnostný súd dáva do pozornosti práve hodnotenie odsúdeného z ústavu na výkon trestu, v ktorom odsúdený vykonával z doposiaľ vykonaného 57 mesačného trestu, takmer 18 mesiacov ku dňu rozhodnutia a ktorého pracovníci najlepšie vedia posúdiť, či ide o účelové správanie sa odsúdeného počas výkonu trestu v snahe získať výhody. V prerokúvanom prípade je hodnotenie odsúdeného V. W. presvedčivé a v ňom uvádzané poznatky k jeho správaniu sa a plneniu si povinností napĺňajú záver o splnení materiálnych podmienok pre podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody podľa § 66 Tr. zákona. Z hodnotenia ÚVV vyplýva, že odsúdený si nielen plnil pracovné úlohy na požadovanej úrovni, ale podieľal sa aj na upratovacích a čistiacich prácach na oddiele, vykonal ochranné protitoxikomanické liečenie, podieľal sa na činnostiach súvisiacich so všeobecným rozvojom osobnosti, udržiaval kontakt s rodinou. Správanie odsúdeného počas celého výkonu trestu bolo hodnotené ako bezproblémové a nekonfliktné. Napokon aj z výpovede odsúdeného na verejnom zasadnutí vyplýva, že odsúdený je kritický ku páchanej trestnej činnosti a verbalizoval snahu polepšiť sa, keďže ho výkon trestu poučil. Skutočnosti, že odsúdený sa v minulosti dopustil druhovo totožnej drogovej trestnej činnosti, vrátane tej, že posledného zločinu sa dopustil v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia, boli náležitým spôsobom vyhodnotenú už v konaní pred prvostupňovými súdmi a odvolacím súdom, ktoré rozhodli o uložení a o výške sankcie za jeho protiprávne konania, pre ktoré je vo výkone trestu odňatia slobody. Ťažisko preukázania polepšenia je práve na správaní sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody. Odsúdený bol vo výkone trestu takmer 4 roky a 9 mesiacov. Podľa názoru krajského súdu ide o dosť dlhú dobu, kedy by sa len špekulatívne a účelovo dobré správanie zo strany odsúdeného prejavilo, no odsúdený nebol ani raz disciplinárne potrestaný. O účelovosti takéhoto správania, podľa názoru sťažnostného súdu, je možné uvažovať najmä v prípadoch, ak je odsúdený opakovane vo výkone trestu odňatia slobody alebo už bol z výkonu trestu odňatia slobody v minulosti podmienečne prepustený, čo však nebol tento prípad.

Súd prvého stupňa postupoval preto v súlade so zákonom, keď odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody podmienečne prepustil po posúdení, že materiálne podmienky stanovené zákonom boli splnené.

Vzhľadom na dĺžku doposiaľ nevykonaného trestu, ako aj závažnosť spáchanej trestnej činnosti, je potrebné skúšobnú dobu, ktorú súd určil v trvaní 3 rokov za súčasného uloženia dohľadu probačného a mediačného úradníka nad odsúdeným v trvaní 2 rokov, počas ktorej uložil odsúdenému obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, potrebné považovať za primeranú. Nariadený probačný dohľad nad odsúdeným umožní mediačnému úradníkovi okresného súdu podľa miesta bydliska odsúdeného vykonávať dohľad nad správaním sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmienečného prepustenia a uložené povinnosti v zmysle § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zákona majú pomôcť odsúdenému k opätovnému zaradeniu sa do spoločnosti a viesť riadny život.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré sťažnostný súd vyhodnotil sťažnosť okresného prokurátora ako nedôvodnú a túto postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.